Το πάθημα της νύφης (της Μ. Κωνστάντη-Ανδριώτη)

written by Piera Del Bando | 06.01.2024

Τόμαθες σιορ Πίπη Σπηλιώτη, το κάζο που ‘παθε μια νύφη στην εκκλησιά την ώρα που θα στεφάνωνε;

– Όχι δεν έμαθα τίποτις, σιόρα Μάρω μου.

– Εκείνο βουίζει ο κόσμος, η θημερίδα τα ‘βαλε. Άκου γιατί με ούτα τα καταστέματα που γένονται σήμερα, χάνει καθένας το μπούσουλα. Η Μαριγώ του σαμαρά ήτανε στην εκκλησιά και καρτερούνε το γαμπρό… Όλοι τη τρογυρίζανε και τη καμαρώνανε.

– Ποιόνε πήρε; Γιατί θυμάμαι που έκανε γάρμπο με το γιο του Μπιλιή που έκανε τα κοντραμπάδα. Λογιάζω που θα τηνε έπαιρνε αυτός… Τσου ‘γλεπα ρίνκα αντάμα, πασέγκιο στα κουρτελάτσα.

– Το ‘χα ακούσει γιατί καθόμουνα σ’ ένα μετζαρντίν κοντά στο σπίτι τση. Μια βολά σ’ ένα γιορτάσι του Αγιού χόρευε με όλοι τση καβαλιέροι και έκανε σα βουρλισμένη κι αυτουνού του ξύνησε… αρπάχτηκε με κάποιονε. Ήτανε και μπαρουφάντες… Μα το άλλο βράδυ ήτουνε αντάμα στη ταβέρνα του Κοντού και τρώγανε σκορπιοί μπουρδέτο σαν να μην είχε γένη τίποτις.

– Ναίσκε μα πώς τον άφηκε απέκεια;

– Τόνε βάλανε φυλακή για κάτι κοντραμπάδα που βγήκανε στη φόρα, γιατί κάποιος τραμπούκος τα ‘χε βάλει σοτομπάντα τα χαρτιά, κι έτσι φανερώθηκε αργά και τόνε πιάκανε. Αυτή ετότες έκανε γάρμπο με τούτο το ξένο που έκανε το λιμοκοντόρο. Στην αρχή τση ‘καμε πολλά. Πήγαινε η σπέζα κάθε μέρα. Το τι πιτιτέλια τση κουβαλούνε… Τα ‘γλεπα από τη φανέστρα μου.

– Μπροστοφούρνια, σιόρα Μάρω, ντανιόβα γαμβρός όσο να κάμη το σκοπό του.

— Ναίσκε, απέκεια ξύνισε το ζυμάρι. Τη Πέμπτη είπανε να γίνει το στεφάνωμα. Διαλέξανε καματερή όπως κάνουνε οι αρχόντοι… αυτά μας φάγανε… Να ‘τανε η ζήλεια ψώρα θα γιόμιζε όλη η χώρα… Τση ‘καμε το νυφικάτικο. Τη μεταξωτή σοτοβέστα. Το τραταμέντο ένα μπρατσολέτο και μποκολέτες… Η νύφη ήτανε χαζίρι και καρτερούνε με το μποκέ στο χέρι. Μα έφτακε ένα παιδί και τση δίνει ένα γράμμα. Όσο να τ’ ανοίξει, το παιδί με δύο σάρτα αρέντεψε και γίνηκε καπνός.
— Μα τι έλεε το γράμμα;
— Να μη τόνε καρτερεί γιατί φεύγει με καΐκι για τη πατρίδα του, και καλή τύχη.
— Και η νύφη;
— Αυτή μάτια μου πήρε σπαβέντο. Ήτανε να τση βάλεις το μπαμπάκι, δείλιασε, τση μολάρανε τη μπουστίνα και τη ξαπλώσανε… Έτο, σιορ Πίπη, αυτό έπαθε. Θα σου πω τι τσούκαμε στα παραδόματα, μπροστά στο Νοδάρο, μα άλλη βολά, γιατί τώρα είμαι φουριόζα.

Από το βιβλίο της Μ. Κωστάντη-Ανδριώτη “Ένας νοσταλγικός περίπατος”.
Το απόσπασμα δημοσιεύθηκε στην Κερκυραϊκή, φύλλο 117 – Απρ. 2015

ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ
Γάρμπο= κόρτε
Κοντραμπάδο= λαθρεμπόριο
Ρίνκα= διαρκώς
Πασεγκιό= βόλτα
Μπαρουφάντες= καυγατζής
Σοτομπάντα= από κάτω
Σπαβέντο= ξαφνικός φόβος
Νοδάρος= συμβολαιογράφος
Σοτοβέστα= κομπινεζόν
Μπρατσολέτο= βραχιόλι
Μποκαλέτα= σκουλαρίκια